

Krisztusban szeretett testvéreim, Szent Család vasárnapján bizony a Szentlélek rá reflektoroz a családra. A családot állítja elénk. Meddig lesz jövője az emberiségnek? Meddig várhat egy új évre, egy új korszak hajnalára, amíg lesznek családok. Egy férfi és egy nő testi-lelki közössége, amelyet a Teremtő rendelt el és áldott meg, mert ember, vagyis egy új világ, mert az új világ az csak az új ember, csak egy férfi és egy nőtől fogantatik és születik.

Ádám és Éva elszakadt az Istentől, de a *szakadás előtti áldás az megmaradt*. Isten nem vonja vissza az ő ajándékait. Szaporodjatok, sokasodjatok! Igen, ez megmaradt. De elszakadt az ember az Istentől, tehát megszakadt az isteni élet, a testi élet megy tovább. És a mi Urunk, Jézus Krisztus ezt adta vissza kereszthalálával, a bűnt elterelte, az ősi átkot, és visszaadta az Isten kapcsolatot, ezért a keresztség az egy új fogantatás. Egy isteni életcsírárt kapunk.

Az nem egy vallásba való belépés. Kár volt megszületnünk, ha újjá nem születünk.

Istenfiúságban részesülünk. Kedves testvérek, ezért Krisztus hívei közül, ha egy férfi és egy nő házasságra szánja magát, akkor Krisztus Urunk fölemeli ezt a kapcsolatot ebbe az új életbe.

Akárhogy is nézzük, az nemcsak pszichológiai és biológiai házasság, hanem szentség. Szent a szent Isten. Tehát igenis föl van emelve egy isteni életre. Ez a házasság szentsége. Ez akkor is szentség, hogyha nem születhet gyermek, hiszen mit mond az Úr, aki egyet befogad, engem fogad be. Vannak gyermektelen házások, akik teljesen másokért élnek, a mások gyerekeiért, ez valami csodálatos. Tehát a kapcsolatuk kinyílik egészen. Tehát a házasság szentsége az egy nagyon mély titok. Az nem csupán pszichológia, biológia, mert ahányszor fogantatik egy ember, Isten mindig teremti a személyt. Az a megdöbbenő, hogyha az egyik fél keresztény katolikus, a másik meg pogány. Adhat a püspök engedélyt arra, hogy szentségi házasság legyen, ha az a pogány fél ugyanazt tartja a házasságról, mint mi. Egy férfi és egy nő életre szóló kapcsolata, amiben nincs harmadik partner, és nyitott a gyermekek születésére.

Szülőfalumban találkoztam ilyennel. Az asszony katolikus volt, a férfi pedig nem volt megkeresztelve, egy német ember. Már megkapták a fölmentést, nem is fölmentés, mert ugyanazt gondolta a házasságról, és ez szentségi házasság. Megszületett a gyermek, és kérték, hogy kereszteljem meg. Kérdeztem ezt a német embert, hogy miért kereszteljem meg? Mert én kint voltam Afganisztánban, és láttam öt-hat-hét éves gyereket fegyverrel, és képesek gyilkolni. Egyetlen vallás van, ahol a szeretet a legfontosabb. Én azt akarom, hogy ebben legyen nevelve. Milyen érdekes ezt megfigyelni. Ez azt mutatja, hogy *a keresztény házasság*, melyet a Katolikus Egyház megáld, egy férfi és egy nő kapcsolata *tulajdonképpen nem szakít a pogánysággal*. Mert ha a pogány ember ugyanezt gondolja, akkor részese lehet ebben a kegyelemben. Ez egy nagyon-nagyon fontos dolog. Tehát Krisztus egyháza sohasem tekintett úgy a pogányokra, mint olyan elvetemült emberek gyülekezetére, akikben nem élhet az ősi isteni akarat, a nyilvánvaló elfogadás, hogy egy férfi és egy nő, és hogy szülessen gyerek. Nagyon fontos ez. Ez egy olyan téma, amiről nagyon sok előadást kellene tartani, mert itt még nagyobb dologról van szó.

Arról, hogy *bármilyen házassággal kapcsolatos bármilyen kérdés nem kizárólag keresztény és katolikus sajátosság, hanem emberi kérdés*, amelyet Krisztus urunk egyértelművé tesz. Mert az a pogány fiú és lány, ha normális, ha normális, és először tapasztalja meg a szerelmet, ott nincs harmadik. Ott nincs harmadik. És látjátok, Ábrahám is. Még pogányként is azon járt az esze, hogy hogy lehet nekem gyermekem.

Tehát ez azt jelenti, hogy *ne engedjük*, bocsánat, *hitünket és a keresztény életünket bekeríteni*, hogy az abortusz a katolikusok mániája. Nem igaz. Ez emberi kérdés. Az eutanázia, hogy kivégezhetem-e magamat... Hát az olyan keresztény... Ez nem keresztény kérdés, nem igaz. Hogy egy férfi és egy nő, ez a házasság... ez nem keresztény kérdés. És tudjátok, hogy mi van itt? *Ne engedjük bekeríteni a mi hitünk alapvető tényeit*, azt mondván, hogy ez a ti mániátok, hagyjatok minket élni, ez nem igaz. Az emberiség nagy tömegében mindaz, amit Krisztus urunk tanított, a lényeg, az csírájában valamiképpen adva van. Mert az istenképiség megmaradt az Istennel való szakítás után is.

Ne engedjük tehát hitünk és életünk tényeit bekeríteni.

Amikor egy abortusz klinika előtt tüntetnek keresztények, kedves testvérek, akkor oda kellene menni a nem keresztényeknek is, és oda is mennek. Most hallottam, hogy valahol az történt, hogy megtiltották ezt. Akkor egy asszony odament imádkozni, csöndben. Megkérdezte a rendőr, hogy mit csinál, hát imádkozik a magzatokért. Elvitték. Elvitték. Ne engedjük, hogy a világ ilyen értelemben, na most mondom a kulcsszót, nagyon tessék megjegyezni.

***Ne engedjük, hogy a világ kirekesszen minket.***

Nem mi rekesztjük ki az emberiséget, hanem egy liberális, abszolút relativista, embertelen, ocsmány, erkölcstelenséget terjesztő világ egy része akar minket kirekeszteni az emberiségből.

Kedves testvérek, mert *számukra az utolsó látható, fogható, tapasztalható szervezet, amely az erkölcsi relativizmusnak ellenáll, az a Katolikus Egyház.*

***Hogyha egy ponton is csak ellenáll az egyház, akkor a relativizmus megbukott.*** Mert a relativizmus, tehát az, hogy bármi meg van engedve, az nem engedheti meg, hogy egyvalami nincs megengedve.

Ilyen az egynemű párok megáldásának a kérdése. Ne az áldáson gondolkodjunk, ez egy folyamat. Ebben benne van az, hogy azt is szeretnék, hogy az abortuszt engedjék meg. Azt is szeretnék, hogy a béranyaságot engedjék meg. Mindent. Nem erről van szó.

Kedves testvérek, ha egyetlen terület is marad, ahol nincs relativizmus, akkor a relativizmus megbukott. Ez egy rendszer. Egy egyetemes, szerves, összefüggő és sátáni, ördögi, embertelen támadás nem az Egyház ellen, az emberiség ellen.

Igen, akik ezt követik, ezt a világnézetet az Egyházon kívül, és akik az Egyházon belül, már be vannak érzékenyítve, vigyázzunk, nagyon sok katolikus már be

van érzékenyítve. Ugyanúgy fogják majd követelni a vadházasságban élők megáldoztatását.

Mint ahogy az egyneműeknek a megáldását. Utána, hát akkor egyneműek, ha megáldjuk, akkor miért nem áldozhatnak? Ez lesz a következő. Persze ennek ellenáll a Katolikus Egyház, de az áldással, ők úgy tudják, hogy ezzel jóváhagytuk. Mi úgy tudjuk, hogy nem hagytuk jóvá, és ez helyes. Szentatya mondja, hogy ez nincs jóváhagyva. Ez nem a házasság szentsége, de ***a megáldás kétértelmű.***

Ez éppen olyan kedves testvérek, mint ahogy a II. Vatikáni zsinat dokumentumait igenis értelmezni kell.

Ott van a vallásszabadság kimondása. Tehát, hogy mindenki követheti a lelkiismeretét. Igen ám, hogy szabad vagy belülről. Ez fennáll. Az a háromezer püspök katolikus és keresztény módon gondolkodott. Csak az a baj, hogy a világ ezt már nem így fogta fel.

A lelkiismeret már nem egy belső hang volt, amit kötelességünk követni, mert a lelkiismeretnek azért van szabadsága, mert kötelessége is van, hanem a világban már Freud úr által filozofáltak.

***A szabadság azt jelenti, hogy előrelátó önzés.***

Tehát, hogy az ő lelkiismerete, szabadsága abban áll, hogy a szenvedő, gyógyíthatatlan kisfián megkönyörül, és ő szabadon beadja neki azt a nagyobb adag altatót, hogy haljon meg.

Erre ő szabad, mert ő jót tesz. Húha, ezt az a belső hang nem fogja jóváhagyni.

Vagy pedig egy erkölcstelen dolgot akar csinálni, és azt kezdi megokolni, hogy neki ezt mondja a belső hang. Nem a belső hang mondja, hanem az előrelátó önzés.

Az önzés pedig nem szabadság. Hát tessék, arra nagyon kell vigyázni, hogy amit mi, így a katolikus berkekben megengedhetőnek tudunk, azt már a leromlott közízlésű katolikusok és a kinti, relativista, erkölcstelen világ, de nem minden ember, bocsánat, már jóváhagyásnak tartja. Itt minden összefügg. Igen. Akkor mit tehet az egyház, egy ilyen egynemű pár, keresztény, hisz belesodródtak. Nem áldhatja meg, hanem imádkozik értük, segíti őket. Sőt, olyan is van, hát neki erre van hajlama, és ehhez joga van. Bocsánat, *a vaknak nincs joga a látáshoz*. De még szent lehet, életszentségre vannak hivatva, ha hisz Krisztusban. Ha meg nem hisz, akkor meg ne rontsa meg a te gyerekeidet. Vigyázzunk.

Még az is lehet, hogy kamaszfiúk, lányok belekeverednek egy ilyen kapcsolatba, és hát a kezdetén igazi szeretet volt. De most nem lehet nekik megmagyarázni, hogy ez a fajta, hogy ezt gyakorolják, ez nem igazi szeretet, mert ez nem Isten törvénye szerint van.

De hogy lehet megmenteni ezt a szeretetet? Úgy, hogy örökre szakítanak.

Mint ahogyan egy férfi vagy egy nő, aki házasságban él, belebolondul valakibe, és vadházassá összeállnak. De hát volt benne valami, igen? Akkor úgy mentheti meg ezt a szeretet, hogy örökre szakít. Majd az örökkévalóságban tiszta szeretetben találkoznak.

Ha a jobb szemed megbotlik, vájd ki. Ha megbotránkoztad a kezed, vágd le. Jézus nem az öncsonkítást akarja. Egyébként a tiszta szeretetet is meg kell menteni. Egy nagyon szép házasság, egy nagyon szép barátság, egy nagyon nagy testvéri szeretet. Meghal a másik, és nem tudja elengedni, sőt Istent hibáztatja. Nem, örökre el kell engedni. Nehogy visszagyere. Odaadlak Istennek, mert ott találkozunk. A tiszta szeretetet is meg kell menteni.

El kell engedni. Kedves testvérek, mi az áldás? Azért a legmélyebb elemzésben az azt jelenti, hogy valakit vagy valamit beleemelek az Isten és az ember kapcsolatba, mert ez az áldás.

A személyét, a cselekedeteit megáldom. Azt kéri valaki, hogy áldjam meg az ő tanári működését. Megáldom. Vagy valamit, amit cselekszik. A tárgyakat is meg lehet áldani, az autót, mindent, hogy beleemeljük az Istennel való kapcsolatába, hogy olyan helyre menjen, ne a bűnökre vigye az autó. Beleemeljük a tárgyakat is, személyeket, cselekedeteket, tárgyakat, beleemeljük az Istennel való kapcsolatba. Azt a cselekedetet, amelyet Isten tilt, azt nem tudjuk beleemelni az Istennel való kapcsolatba. De a személyét, hát azt se tudjuk beleemelni, ha nem tér meg. Tegyük föl, hogy két nő vagy két férfi úgy szerez pénzt magának, hogy hamis tanúságra mindig föl lehet őket bérelni. Ilyen van ám most az európai vezetőségben is. Milliárdokat kap, ha ezt mondja. Tehát ez a két férfi vagy két nő indul a bíróságra hamis tanúsággal, de ők keresztények, és azt mondják a papnak, hogy áldj meg minket. Mit? A hamis tanúságot? Vagy őket, akik bűnt akarnak elkövetni?

Itt a végső áldás segítene, a föloldozás, vagyis megbánják a bűneiket, örökre szakítanak vele, és akkor feloldozom, mert a feloldozás a legnagyobb áldás. Mindig kihagyunk egy kis mondatot. Nem mondom meg, hogy ki, de nagyon súlyos. Azt mondta, a fiatalság előtt. Mit mondott az Úr Jézus a bűnbánó asszonynak? Én sem ítélek el.

Nem tette hozzá azt, hogy *menj, de többé ne vétkezzél!*

Miért hagytuk el ezt a mondatot?

Hogy lehet Isten áldását kérni arra, hogy amit megparancsolt, hogy kerüljük el a bűnt, áldjuk meg, és a bűnöst, aki ebben az állapotban akar lenni, azt meg tegyük az ő vele való kapcsolatára. Kedves testvérek, ezeket ma végig kell gondolnunk, és higgyétek el, hogy ez az Egyházban egy nagy tisztulást hoz.

Mert ha ezek a kérdések nem kerültek volna elő, még jobban ment volna az érzékenyítés. Befejezésül Székely János püspök úr körlevelét olvasom fel.

A Fiducia Supplicans nevű vatikáni dokumentummal kapcsolatba írja. Kedves pap testvérek, kedves hívek. A 2023. december 18-án kiadott Fiducia supplicans című, az áldások lelkipásztori jelentéséről szóló dokumentum kapcsán, mint egyházmegyétek püspöke szólok hozzátok. Minden püspök önhatalmúlag irányítja az egyházmegyét, nem a püspöki kar.

A dokumentum kiemeli, hogy a házasság, és kiemeli ebből a dokumentumból a püspök atya azt, ami valóban nagyon-nagyon súlyos, pozitív mondanivaló. Ezt tartalmazza: a házasság egy férfi és egy nő közötti kizárólagos, végérvényes és fölbonthatatlan egység, amely természete szerint nyitott a gyermeknemzésre. A szexuális kapcsolat csakis ezen belül kapja meg a maga természetes, megfelelő és teljes mértékben emberi jelentését. Egy másik idézet ebből a vatikáni dokumentumból. Az egyház mindig is csak házasságon belüli szexuális kapcsolatot tartotta erkölcsileg helyesnek. A dokumentum azt is hangsúlyozza, hogy nem szabad erkölcsileg igazolni azt, amit nem egyezik Isten akaratával. Ezek a mondatok nagyon súlyosak. Amikor egy azonos nemű pár kér áldást, pontosan azáltal, hogy ezt együtt kérik, kifejezik azt, hogy kapcsolatukra, az élet-döntésükre is szeretnék kérni Isten áldását, az Egyház erkölcsi jóváhagyását. Meghamisítanánk Krisztus evangéliumát és elmulasztanánk azt, amit lelkipásztorként egy ilyen pár felé tennünk kellene, ha egy ilyen esetben a kettőjükre áldást adnánk. Krisztus evangéliuma nemcsak Isten végtelen irgalmáról szól, hanem felhív mindannyiunkat a megtérésre. Ha ezt a második felét elhagyjuk, hamis evangéliummá válik. Jézus arra hív, hogy menjünk be a szűk kapun, mert a széles út az, ami a pusztulásba visz. Arra hív, hogy égjen mécsesünk, hogy legyen menyegzős ruhánk, nehogy az ajtón kívül maradjunk majd az utolsó napon. Jézus egészen különös erővel, féltékeny szeretettel védi a házasságot, amikor ezt mondja Márk 10-8-11. Isten a teremtés kezdetén férfit és nőt alkotott. Az ember ezért elhagyja apját, anyját felesége ragaszkodik, s ketten egy test lesznek. Ettől kezdve többé már nem két test, hanem csak egy. Amit tehát Isten összekötött, azt ember szét ne válassza. Aki elküldi feleségét és más vesz el, házasságtörést követ ellene. Ha pedig a feleség elhagyja férjét és máshoz megy, házasságot tör. Aztán azt is mondja Máté 528-29-ben, aki bűnös vággyal asszonyra néz, szívében már házasságtörést követett el vele.

Ezért, ha jobb szemed megbotránkoztat, vájd ki és dobd el. Inkább egy tagod vesszen el, mintsem az egész tested a kárhozatra jusson. A Biblia és az Egyház szent hagyománya az azonos neműek között létesített szexuális kapcsolatot erkölcsileg helytelennek tartja, hozza itt sorba az idézetet. Krisztus törvénye igényes. Isten irgalma nem olcsó irgalom. Szeretete nem langyos szeretet, ezért a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia döntésének megfelelően felszólítom a lelkipásztorokat, hogy a Szombathelyi Egyházmegyében ne végezzék az azonos nemű párok megáldását. Fogadjuk az azonos neműek iránti vonzalmat érző testvéreinket is nagy szeretettel, tisztelettel, de ne igazoljuk a helytelen életdöntésüket, hanem segítsük őket a Krisztus evangéliuma szerinti élet útján. Ezzel leszünk az ő igazi, hiteles pásztoraik és testvéreik. Köszönjük a magyar püspököknek.

Ámen.